

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 137**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

gott, en stor diplomatisk förmåga, med öfverflöd af kunskap
i historia, med mycket omfattande kunskaper i språk och litteratur
och i de olika delarna af den klassiska litteraturen. Han är
en af de mest utmärkte hundra åren i Sverige. Han är en
af de mest utmärkte hundra åren i Sverige. Han är en
af de mest utmärkte hundra åren i Sverige. Han är en

509. Tack för brefkort och bref bägge två mycket tillfreds-
ställande. Jag hoppas att Annas fästning blir lyckad. Blevligt se
gammal regel borde hon vara af en skön nordisk typ, som
Ulrika Gyberg, ty det är tyverna vi älska hos de främling-
folken, däremot passar fru Frisell utmärkt som tempera-
ment och begåffning. Naturligtvis skall hon se hans hem
innan hon döer. Jag vet ej hvarför hon skall dö. Om
du tar Stina Frisell i all sin friakhet, så tar hon och gifte
sig med honom lifofullt. Hon vare utmärkt. ^{som arabkustan} Och du skall
skrifva något likt "Femmes d'advertissement". Samskon i Pompeji,
Stina i Egypten. Engelskan som Frukel talar om som
var gift med en arab i Damascus. Den engelskan de-
ga fru i Brumana. Jag minns inga fler för tillfället
men vi kunna nog påminna oss eller hitta på. Gör
det, det vare lifofullt och vare piff på.

Det är något på tal med Fritiofsmännen, det står
nog aldrig fel. Elfrida blef tydligen ned på mitt bref
i hennes efter notisen om Lindeus. Jag kunde ej bli glad
åt det och det märktes nog. Fru Ellögren var ant
i fjol jul och jag inbillar mig att det mycket låta Run-
ske genom det förfärliga skänt fru Ellögren förde
öfver henne, jag vet att fru Lundegård hörde det och
ngöt af det, hon har väl fört det till Göteborg. Bry dig
inte om det, jag är väl såpass diplomat att jag kan
ställa det tillnätta om jag råkar se det efter jul. Bara
jag vet att det är något, så kan jag nog. Jag tror verk-
ligen att Elfrida har en mycket stor begåffning men
det saknas henne alla betingelser för att göra lycka
i en större bredd. Hon kan inte ta rättelser och inte
ta råd. Det är inte något roligt att sitta och vänta på ett
andra Fritiofs piasso. Lindeus trupp har bara matg-
Du borde ändå gå och se på dem hur pass dåliga de äro

vi att följa honom och jag följde honom till ett
af hans hemstaden och jag följde honom till ett
när jag var på en resa till Stockholm. Jag har
jag läser gärna böcker för bokhandlarnas räkning så jag
har fått en liten inblick i årets litteratur, men Geijerstams
bok har jag så den kan jag nämna dig. Jag vet ej hur jag ska
göra nu, då du säger, att du får den från Betty. Jag har
någon gånger läst Wallströms Bianca Capello, mycket vackert språk
ganska bra teaterscener, men förned med ett fel, som skall
gå på att den ej skall stå sig på scenen. Jag skulle bra gärna vilja
nägra det till honom själv. Bianca är så mycket så länge som
är den viljelösa, som låter drifvas sig med strömmen, men så
snart han låter henne handla själv, blir hon simpel och vanlig
teaterlof. Det var högst olyckligt att han öfvergaf sitt första
lyckliga grepp. Pjersen faller på det. Hon skulle vara passiv-än-
de ut. Ski furstinnan, snörta, och förfifta sig utan att ha något något,
hur kan man låta ett sådant grepp gå sig ur händerna. Jag har
och läst Gustaf Adolf, det är så mycket i den af ord och god, så
en är nästan ur stånd att säga något. På fullaste alvar komna de
i första scenen in med komman med de visor på banden, till Guds
banerförare etc. men de tre fyra scenerna förut om ett par barn
och den kommans ängst är synnerligen vackra. Generalerna äro
bara tre för att stå och tjura, alla bera upp kungen guvernörerna hos
Wallenstein, juden, som bärar honom pruzar, drottningens, alla,
men i alla fall märker man mycket generalitet mist ibland tokig
heterna. Den ter sig som en karrikatur på något stort allvarligt drama,
som det där Rosmersholm vi sågo i Göteborg.

Fru Agrells Ingrid är ej dålig, det är din historia, bättre än Britiska
ge vid handen. Så har jag läst om de två, sjömannen och prästen,
som befrö uppkastade på den ädeln. Den är ej lyckad, för
torr och lustigt nog absolut utan kärleksscener. Karlsen är
för kärplig för att man skall finna boken smaklig. Nu äro hans
naglar för smuttniga. Det är rikligt skoda, uppdraget är så bra. Och så
vill jag ej säga något ordt om damer, men Wallensteins Fruella
gret, Braunerhjelmens d. unga dam och Fihinghoffe Fjällefäst äro alla
tre hjälpligt snöjliga. Det är om man hade hela utvecklingen god
den förbi. De ha ingen aning om stil. Jag har och läst
en bok om Karl Johan. Rysligt rolig därför att den